

Įstatymas, iš dalies keičiantis Atliekų įstatymą

1 dalis. Atliekų įstatymo pakeitimai

Atliekų įstatyme daromi šie pakeitimai:

- 1) žodžiai „finansinis saugumas“ pakeičiami žodžiais „piniginis saugumas“;
- 2) 1 poskirsnio 1 dalyje tekstas „3, 4 ir 6–9 skyriuose“ pakeičiamas tekstu „3, 4, 8 ir 9 skyriuose“;
- 3) 1 skirsnis papildomas šiuo 3⁵ poskirsnium:
„3⁵. Šio įstatymo 28 straipsnio 7 dalis netaikoma kasybos atliekų saugojimui atliekų įrenginyje.“;
- 4) 2 poskirsnio 5 dalyje po žodžio „atliekos“ įterpiami žodžiai „mėginių ėmimo ir“;
- 5) 23 straipsnio 1 dalies 2 punktą iš dalies keičiamas ir išdėstomas taip:
„(1²) Šiame įstatyme motorinės transporto priemonės gamintojas yra:
 - 1) fizinis arba juridinis asmuo, kurio verslo vieta yra Estijoje ir kuris, nepriklausomai nuo pardavimo būdo, įskaitant nuotolinę prekybą, Estijos rinkoje vykdo M1, N1 ir L2e kategorijų transporto priemones;
 - 2) bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris pagal nuotolinės prekybos sutartis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 7 punkte, vykdydamas ekonominę ar profesinę veiklą Estijos rinkoje pateikia M1, N1 ir L2e kategorijų transporto priemones;
 - 3) fizinis ar juridinis asmuo, kuris tiesiogiai parduoda Estijos namų ūkiams ar kitiems vartotojams M1, N1 ir L2e kategorijų nuotolinio ryšio priemonėmis, tačiau jo verslo vieta yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba už Europos Sąjungos ribų.“;
- 6) 23 straipsnio 1 dalies 5 punktą iš dalies keičiamas ir išdėstomas taip:
„1⁵. Šiame įstatyme padangų gamintojas yra:
 - 1) fizinis arba juridinis asmuo, kurio verslo vieta yra Estijoje ir kuris, nepriklausomai nuo pardavimo būdo, įskaitant nuotolinę prekybą, tiekia padangas Estijos rinkoje vykdydamas ekonominę arba profesinę veiklą, įskaitant priekabą, kaip apibrėžta Kelių eismo įstatymo 2 straipsnio 9 dalyje, visureigį, kaip apibrėžta 36 punkte, motorinę transporto priemonę, kaip apibrėžta 40 punkte, velkamąjį įtaisą, kaip apibrėžta 58 punkte, ir keičiamą velkamąjį įtaisą, kaip apibrėžta 91 punkte;
 - 2) bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris pagal nuotolinės prekybos sutartis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 7 punkte, vykdydamas ekonominę ar profesinę veiklą Estijos rinkoje pateikia padangas, įskaitant priekabą, kaip apibrėžta Kelių eismo įstatymo 2 skirsnio 9 punkte, visureigį, kaip apibrėžta 36 punkte, motorinę transporto priemonę, kaip apibrėžta 40 punkte, velkamąjį įtaisą, kaip apibrėžta 58

punkte, ir keičiamą velkamąjį įtaisą, kaip apibrėžta 91 punkte;

3) fizinis ar juridinis asmuo, kuris tiesiogiai parduoda padangas Estijos namų ūkiams ar kitiems vartotojams nuotolinio ryšio priemonėmis, įskaitant priekabą, kaip apibrėžta Kelių eismo įstatymo 2 straipsnio 9 punkte, visureigį, kaip apibrėžta 36 punkte, motorinę transporto priemonę, kaip apibrėžta 40 punkte, velkamąjį įrenginį, kaip apibrėžta 58 punkte, ir keičiamą velkamąjį įrenginį, kaip apibrėžta 91 punkte, tačiau jo verslo vieta yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba už Europos Sąjungos ribų.“;

7) 23(16)–(17) papunkčiai iš dalies keičiami ir išdėstomi taip:

„1⁶. Šiame įstatyme žemės ūkio plastiko gamintojas yra:

1) fizinis arba juridinis asmuo, kurio verslo vieta yra Estijoje ir kuris, nepriklausomai nuo pardavimo būdo, įskaitant nuotolinę prekybą, pateikia žemės ūkio plastiką į Estijos rinką kaip ekonominės ar profesinės veiklos dalį;

2) bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris pagal nuotolinės prekybos sutartis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 7 punkte, vykdydamas ekonominę ar profesinę veiklą Estijos rinkoje tiekia žemės ūkio plastiką;

3) fizinis ar juridinis asmuo, kuris tiesiogiai parduoda Estijos namų ūkiams ar kitiems naudotojams nuotolinio ryšio priemonėmis žemės ūkio plastiką, tačiau jo verslo vieta yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba už Europos Sąjungos ribų.

(1⁷) Šiame įstatyme motorinės transporto priemonės dalies gamintojas yra:

1) fizinis arba juridinis asmuo, kurio verslo vieta yra Estijoje ir kuris, nepriklausomai nuo pardavimo būdo, įskaitant nuotolinę prekybą, parduoda M1, N1 ir L2e kategorijų motorinių transporto priemonių sudedamąsias dalis, vykdydamas ekonominę ar profesinę veiklą Estijos rinkoje;

2) bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris pagal nuotolinės prekybos sutartis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 7 punkte, vykdydamas ekonominę ar profesinę veiklą Estijos rinkoje tiekia M1, N1 ir L2e kategorijų motorinių transporto priemonių sudedamąsias dalis;

3) fizinis ar juridinis asmuo, kuris tiesiogiai Estijos namų ūkiams ar kitiems naudotojams nuotolinio ryšio priemonėmis parduoda M1, N1 ir L2e kategorijų motorinių transporto priemonių komponentus, tačiau jo verslo vieta yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba už Europos Sąjungos ribų“;

8) 23 straipsnio 1 dalies 9 punktą iš dalies keičiamas ir išdėstomas taip:

„19. Šiame įstatyme tiekimas rinkai – tai produkto tiekimas Estijos rinkai, kad kiti asmenys jį platintų, vartotų ar naudotų Estijos rinkoje už užmokestį arba nemokamai. ‘;

9) 23 poskirsnio 5 dalyje išbraukiamas šis tekstas: „Platintojas taip pat gali būti gamintojas, kaip apibrėžta šio skirsnio 1¹–1⁷ poskirsniuose.“;

10) 25 straipsnio 3 dalies 3 punktą iš dalies keičiamas ir išdėstomas taip:

„3) „motorinė transporto priemonė“ – M1, N1 ir L2e kategorijų motorinė transporto priemonė ir M1, N1 ir L2e kategorijų motorinės transporto priemonės dalis;“;

11) 25 straipsnio 5 dalies 3 punktą iš dalies keičiamas ir išdėstomas taip:

„5) „padanga“ – priekaba, kaip apibrėžta Kelių eismo įstatymo 2 straipsnio 9 punkte, visureigis, kaip apibrėžta 36 punkte, motorinė transporto priemonė, kaip apibrėžta 40 punkte, velkamasis įrenginys, kaip apibrėžta 58 punkte, ir keičiamo velkamojo įrenginio padanga, kaip apibrėžta 91 punkte;“;

12) 26 straipsnio 1 dalies ⁷ punktą iš dalies keičiamas ir išdėstomas taip:

„1⁷. Elektros ir elektroninės įrangos, variklinių transporto priemonių, variklinių transporto priemonių dalių, padangų, žemės ūkio plastikų, sudrėkinto higieninio popieriaus, balionų, tabako gaminių su filtrais ir filtrų, skirtų naudoti su tabako gaminiiais, bei žvejybos įrankių, kurių sudėtyje yra plastiko, gamintojas, kuris, vykdydamas savo profesinę veiklą, pateikia savo gaminius rinkai kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurioje jis nėra įsisteigęs, paskiria įgaliojimą atstovą, įsisteigusį arba gyvenantį toje valstybėje narėje, kuris yra fizinis arba juridinis asmuo ir jo vardu vykdo gamintojo įsipareigojimus. Įgaliojasis atstovas skiriamas rašytiniu įgaliojimu.“;

13) 26 poskirsnio 4³ dalis panaikinama;

14) 26⁴ skirsnio tekstas iš dalies keičiamas ir išdėstomas taip:

„1. Probleminių produktų atliekų, kurioms taikoma kolektyvinė atsakomybė, atveju bet kuris probleminio produkto gamintojas ir gamintojų asociacija, kurie surinko ir tinkamai panaudojo arba pašalino didesnę probleminio produkto atliekų kiekį, proporcingą jų rinkos daliai tos rūšies probleminio produkto rinkoje, turi teisę reikalauti iš kito probleminio produkto gamintojo arba gamintojų asociacijos, kurie surinko ir tinkamai panaudojo arba pašalino mažesnę probleminio produkto atliekų kiekį, proporcingą jų rinkos daliai tos rūšies probleminio produkto rinkoje, surinkimo, panaudojimo ar šalinimo išlaidų kompensavimo tiek, kad būtų užtikrinta proporcinga atsakomybė pagal jų rinkos dalis.

(2) Probleminių produktų surinkimo ir susigražinimo išlaidų pasidalijimo apskaičiavimo pagrindas yra probleminių produktų registre užregistruoti duomenys.

(3) Probleminių gaminių gamintojai ir gamintojų asociacijos turi teisę reikalauti kompensuoti išlaidas, patirtas renkant ir utilizuojant probleminius gaminius, tik tuo atveju, jei jie pasiūlė perduoti probleminių gaminių atliekas, o atitinkamas gamintojas ar gamintojų asociacija atsisakė tai padaryti.

(4) Gamintojų ir gamintojų asociacijos atliekų, susidariusių dėl probleminių produktų, surinkimo, panaudojimo ar šalinimo išlaidos neturi viršyti išlaidų, būtinų ekonomiškai efektyviai šio įstatymo 25¹ straipsnyje nurodytai veiklai vykdyti.

(5) Šio skirsnio 1 poskirsnyje numatytų išlaidų pasidalijimo ir kompensavimo tvarką nustato gamintojai ir susijusios trečiosios šalys taip, kad ji būtų visiems suprantama. Išlaidų kompensavimas grindžiamas Prievolių įstatymo nuostatomis. Apskaičiuojant išlaidų kompensavimą, bus atsižvelgiama į pajamas, gautas iš pakartotinio probleminių produktų naudojimo ir antrinių žaliavų pardavimo.“;

15) 26⁸(9) poskirsnio 5 punktą panaikinamas;

16) 26⁹(1) dalis iš dalies keičiama ir išdėstoma taip:

„1. Probleminius gaminius arba iš tokių gaminių atskirtas dalis, kaip atliekas, leidžiama įsigyti tik iš gamintojo ar gamintojų asociacijos, įregistruotos probleminių gaminių registre, sukurtame pagal šio įstatymo 26¹(2) dalį, arba iš įmonės, turinčios aplinkos apsaugos leidimą ir

sudariusios sutartį su gamintoju ar gamintojų asociacija arba dėl kurios teisėtos veiklos susidarė atliekos.“;

17) 34¹(1) dalyje tekstas „91 skirsnio 5 punkte“ pakeičiamas tekstu „91 skirsnio 1 poskirsnio 4 punkte“;

18) 65 straipsnio 2 dalyje tekstas „išskyrus šio Įstatymo 26 straipsnio 1 dalyje nurodytą atvejį“ pakeičiamas tekstu „išskyrus šio Įstatymo 25¹ (1) dalyje nurodytą atvejį“;

19) 98³(1) dalyje žodžiai „piniginio užstato“ pakeičiami žodžiais „užstato, sumokėto į tam tikslui skirtą sąskaitą“ (toliau – *užstatas už atliekų saugojimą*)“;

20) 98³ skirsnis papildomas 11–14 poskirsniais, kurie išdėstomi taip:

„1¹. Užstato už atliekų saugojimą suma apskaičiuojama pagal šią formulę:

$M = (T \times K + T \times L + V) \times 1,15$, kur

M – užstato už atliekų saugojimą suma eurais;

T – vienu metu paraiškoje aplinkos apsaugos leidimui gauti arba aplinkos apsaugos leidime saugomų atliekų kiekis tonomis;

K – vienos tonos atliekų tvarkymo kaina eurais;

L – atliekų pakrovimo kaina eurais už toną;

V – atliekų vežimo kaina eurais.

(1²) Šio skirsnio 1 dalyje numatytos garantijos atveju garantijos gavėjas yra Aplinkos apsaugos valdyba.

(1³) Šio skirsnio 1 dalyje numatyta užstato suma sumokama kaip užstatas į Finansų ministerijos sąskaitą kredito įstaigoje.

(1⁴) Jei išnyko šio skirsnio 1 dalyje nurodytas pagrindas reikalauti užstato už atliekų saugojimą, Aplinkos apsaugos valdyba pasirūpina, kad būtų grąžinta užstato forma sumokėta užstato suma ir nutraukti garantiją išdavusios įmonės įsipareigojimai pagal garantiją.

21) 98³(2) dalis iš dalies keičiama ir išdėstoma taip:

„2. Šio skirsnio 1 dalyje nurodytas užstatas už atliekų saugojimą turi padengti visų atliekų, dėl kurių buvo kreiptasi, organizavimo ir tvarkymo išlaidas ir turi galioti visą atliekų saugojimo laikotarpį.“;

22) 98³ dalies 3-5 punktuose žodžiai „užstatą arba finansinį užstatą“ pakeičiami žodžiais „užstatą už atliekų saugojimą“;

23) 98³ skirsnis papildomas 4¹–4⁵ poskirsniais, kurie išdėstomi taip:

„4¹. Šio skirsnio 1 dalyje nurodyto užstato už atliekų saugojimą dydis suderinamas su Aplinkos

apsaugos valdyba, kuri patikrina, ar užstato dydis nustatytas teisingai. Užstato dydis nustatomas atsižvelgiant į sąvartyne šalinamų atliekų tvarkymo organizavimo ir tvarkymo išlaidas.

(4²) Apskaičiuojant užstatą už atliekų saugojimą, atsižvelgiama į atliekų tvarkymo organizavimo išlaidas kaip į atliekų pakrovimo ir vežimo išlaidas ir kaip į atliekų tvarkymo išlaidas pagal atliekų rūšį.

(4³) Aplinkos apsaugos leidimą turintis asmuo ne rečiau kaip kartą per trejus metus įvertina šio skirsnio 1 poskirsnyje nurodyto atliekų saugojimo saugumo tinkamumą ir, jei reikia, jį pakeičia.

(4⁴) Jei, leidimo išdavėjo nuomone, šio punkto 1 papunktyje nurodytas užstatas už atliekų saugojimą nepadengia saugotinių atliekų tvarkymo organizavimo ir šių atliekų tvarkymo išlaidų, leidimo išdavėjas turi teisę reikalauti, kad aplinkos apsaugos leidimą turintis asmuo padidintų užstatą.

(4⁵) Šio skirsnio 1 dalyje nurodytas užstatas už atliekų saugojimą neištraukiamas į aplinkos apsaugos leidimą turinčio asmens bankroto turto masę;

24) 98³(5) dalies 1 punkte po žodžių atliekų stotyje įrašomas tekstas „arba surinkimo punkte“;

25) 98³(5) dalies 4 punkto formuluotė iš dalies keičiama po žodžių vardu įrašant žodžius „rašytinės sutarties pagrindu“;

26) 98³(5) dalies 6 punkte po žodžių „aplinkosaugos vadybos ir audito sistemos registracijos pažymėjime nurodytuose atliekų tvarkymo įrenginiuose“ įrašomas tekstas „aplinkosaugos vadybos ir audito sistemoje“;

27) 98³(5) poskirsnis papildomas 7 ir 8 punktais, kurie išdėstomi taip:

„7) asmuo, registruotas Aplinkos apsaugos agentūroje pagal šio Įstatymo 98⁷(2) dalies 1 punktą, kai atliekos skirtos naudoti, jeigu užstato už atliekų saugojimą suma neviršija 500 eurų;

8) kai tvarkomas nuotekų dumblas, susidaręs vandens įmonei vykdant savo veiklą;“

28) 98³ skirsnis papildomas 6–12 poskirsniais, kurie išdėstomi taip:

„6. Jei aplinkos apsaugos leidimą turintis asmuo negali įvykdyti pareigos organizuoti ir tvarkyti saugotinių atliekų, jis nedelsdamas apie tai praneša Aplinkos apsaugos valdybai.

(7) Sprendimą dėl užstato naudojimo atliekų saugojimui priima Aplinkos apsaugos valdyba. Aplinkos apsaugos leidimo turėtojui iškelta bankroto byla neapriboja Aplinkos apsaugos valdybos teisių naudotis užstatu.

(8) Jei aplinkos apsaugos leidimą turintis asmuo negali įvykdyti prievolės organizuoti ir tvarkyti saugotinas atliekas, Aplinkos apsaugos valdyba organizuoja nurodytą prievolių vykdymą Pavedimų vykdymo ir mokesčių už jų nevykdymą įstatyme numatytais pagrindais ir tvarka.

(9) Jeigu aplinkos apsaugos leidimą turintis asmuo negali įvykdyti pareigos organizuoti ir tvarkyti saugotinių atliekų, o Aplinkos apsaugos valdyba priėmė sprendimą dėl šio skirsnio 8 punkte nurodyto pakaitinio vykdymo užtikrinimo, Aplinkos apsaugos valdyba pateikia garantiją išdavusiai įmonei reikalavimą išmokėti išmoką pagal garantiją arba priima sprendimą išmokėti užstato sumą, sumokėtą kaip užstatą.

(10) Reikalavimo pagal garantiją išmokėjimo terminas yra 20 darbo dienų.

(11) Jeigu užstato ar garantijos suma, pervesta iš tam tikslui skirtos sąskaitos kaip užstatas į Aplinkos apsaugos valdybos nurodytą sąskaitą, yra didesnė už faktines atliekų tvarkymo organizavimo ir tvarkymo išlaidas, likusi suma grąžinama į aplinkos apsaugos leidimo turėtojo sąskaitą, o jeigu jos nėra – į valstybės biudžetą.

(12) Jei aplinkos apsaugos leidimą turinčio asmens užstato už atliekų saugojimą nepakanka saugotinių atliekų organizavimo ir tvarkymo išlaidoms padengti, aplinkos apsaugos leidimą turintis asmuo turi užtikrinti trūkstamą dalį.

29) 98⁴ skirsnio tekstas iš dalies keičiamas ir išdėstomas taip:

„Be šio Įstatymo 83 straipsnio 1 dalies nuostatų, leidimus išduodantis subjektas atsisako išduoti aplinkos apsaugos leidimą saugoti atliekas, jeigu pareiškėjas neturi 98³ dalyje nurodyto užstato už atliekų saugojimą arba leidimus išduodantis subjektas nelaiko pateikto užstato pakankamu ar patikimu.“;

30) 98⁵(1) dalies 2 punktas iš dalies keičiamas ir išdėstomas taip:

„2) dokumentas, patvirtinantis Europos ekonominėje erdvėje įsteigtos kredito ar finansų įstaigos garantiją arba civilinės atsakomybės draudimo sutartį (toliau – *avarijos likvidavimo garantija*), kuria padengiamos avarių sukeltos aplinkos taršos likvidavimo išlaidos;“;

31) 98⁵(2) dalis iš dalies keičiama ir išdėstoma taip:

„2. Nelaimingo atsitikimo likvidavimo garantijos suma apskaičiuojama pagal šią formulę:

$M = T \times L/52$, kur

M – avarijos likvidavimo garantijos suma eurais;

T – 255 eurai už toną;

L – metinis pavojingų atliekų kiekis tonomis, nurodytas paraiškoje leidimui gauti;

52 – savaičių per metus skaičius.;

32) 98⁵ skirsnis papildomas 2¹-2³ poskirsniais, kurie išdėstomi taip:

„2¹. Šio skirsnio 1 poskirsnio 2 punkte nurodyta civilinės atsakomybės draudimo sutartis turi atitikti šias sąlygas:

1) draudimo sutartis sudaroma su draudiku, turinčiu teisę drausti Estijoje esančią riziką;

2) draudžiamasis įvykis – tai staigus ir nenumatytas įvykis, kurį sukėlė pavojingų atliekų ar medžiagų tvarkymas draudimo laikotarpiu arba pavojingų atliekų ar medžiagų turtas, o už padarytą žalą atsakingas ūkio subjektas;

3) draudimo suma turi būti pagrįsta, atsižvelgiant į su pavojingų atliekų tvarkymu susijusią vietą, pavojingų atliekų kiekį ir tvarkymo būdą, draudimo sutartyje numatytos veiklos mastą ir dėl to galinčią atsirasti žalą bei kitas svarbias aplinkybes.

(2²) Pagal šio skirsnio 1 poskirsnio 2 punktą sudaryta civilinės atsakomybės draudimo sutartis neturi apimti žalos, kuri:

- 1) dėl ūkio subjekto kaltės pablogėjus aplinkosauginei situacijai, išskyrus pagrįstas pradinių neatidėliotinių priemonių, kuriomis siekiama pašalinti pradinę žalą ir užkirsti kelią tolesnei žalai, išlaidas;
- 2) buvo padaryta žala operatoriui priklausančiam turtui;
- 3) dėl operatoriaus tyčia sukkelto įvykio.

(2³) Draudimo įmonė turi teisę atsisakyti sudaryti šio skirsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą civilinės atsakomybės draudimo sutartį, jeigu ūkio subjektas atsisako pateikti rizikos analizę ir įrodymus, leidžiančius nustatyti aplinkybes, kurios, draudiko nuomone, yra būtinos draudimo rizikai įvertinti.

33) 98⁵(3)–(5) papunkčiai iš dalies keičiami ir išdėstomi taip:

„3. Jei pagal šio skirsnio 2 punkte nurodytą formulę apskaičiuota likvidavimo dėl nelaimingų atsitikimų garantijos suma yra mažesnė nei 6 400 eurų, likvidavimo dėl nelaimingų atsitikimų garantijos suma yra 6 400 eurų per metus.

(4) Jei pagal šio skirsnio 2 punkte nurodytą formulę apskaičiuota likvidavimo dėl nelaimingų atsitikimų garantijos suma viršija 320 000 eurų, likvidavimo dėl nelaimingų atsitikimų garantijos suma yra 320 000 eurų per metus.

(5) Šio skirsnio 1 poskirsnio 2 punkte nurodyta avarijos likvidavimo garantija arba civilinės atsakomybės draudimo sutartis turi būti sudaryta ir galioti tuo pačiu metu, kai tvarkomos pavojingos atliekos.

34) 98⁶ straipsnio 1 punkte žodžiai „garantija arba piniginis užstatas“ pakeičiami žodžiais „avarijos likvidavimo garantija“;

35) 105 straipsnio 2 dalyje tekstas „tinklo operatorius, turintis teisės aktų nustatyta tvarka išduotą rinkos leidimą, telekomunikacijų tinklo operatorius, turintis licenciją pakeičiamas tekstu Elektros energijos rinkos įstatyme nurodytas tinklo operatorius, turintis pagal Elektros energijos rinkos įstatymą išduotą licenciją, Elektroninių ryšių įstatyme nurodyta elektroninių ryšių įmonė, pateikusi pagal Elektroninių ryšių įstatymą reikalaujamą pranešimą apie ūkinę veiklą“;

36) 105 straipsnio 3 dalyje tekstas „įmonė, turinti kelių priežiūros licenciją, geležinkelių infrastruktūros valdytojas pakeičiamas tekstu asmuo, turintis teisę prižiūrėti viešuosius kelius ir pateikęs pranešimą apie ūkinę veiklą pagal Statybos įstatymą, geležinkelių infrastruktūros valdytojas, kaip numatyta Geležinkelių įstatyme, turintis licenciją pagal Geležinkelių įstatymą“;

37) 124⁵ skirsnio antraštėje tekstas „Probleminiai produktai ir jų dalys, kuriuose yra pavojingų medžiagų“ pakeičiamas tekstu „Probleminiai produktai ir jų dalys“;

38) 124⁵(1) dalyje tekstas „Probleminiai produktai ar jų dalys, kurių sudėtyje yra pavojingų medžiagų“ pakeičiamas tekstu „Probleminiai produktai ar jų dalys“;

39) 127 skirsnio tekstas iš dalies keičiamas ir išdėstomas taip:

„1. Šio Įstatymo 120–126¹⁰ straipsniuose nurodytų pažeidimų neteisminio nagrinėjimo institucija yra:

- 1) Aplinkos apsaugos valdyba;
- 2) Policijos ir sienos apsaugos valdyba;

3) kaimo savivaldybės arba miesto valdžia.

(2) Šio Įstatymo 120⁴, 120⁵ ir 122 straipsniuose nurodytų nusižengimų neteisminio nagrinėjimo institucija taip pat yra Mokesčių ir muitų valdyba.

(3) Šio įstatymo 122, 124⁶, ir 126¹¹ straipsniuose nurodytų nusižengimų neteisminio nagrinėjimo institucija taip pat yra Vartotojų apsaugos ir techninio reguliavimo tarnyba.

(4) Šio Įstatymo 26¹⁰ straipsnyje nurodyto nusižengimo neteisminio nagrinėjimo institucija taip pat yra Gelbėjimo valdyba.

(5) Šio Įstatymo 124 straipsnyje numatyto nusižengimo senaties terminas yra treji metai“.;

Lauri Hussar
Riigikogu prezidentas

Talinas _ 2023 m.

Respublikos Vyriausybės inicijuota ... 2023 m.

pasirašyta skaitmeniniu parašu